

Mlázovický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- vítězni volebalisté
- fotbalový turnaj
- vojáci 1. světové války
- aktivní domov důchodců

Číslo 8

Srpen 2013

Ročník 17

DĚTI SE VRÁTILY DO MODERNIZOVANÉ ŠKOLKY

Mlázovická školka prošla během letních prázdnin výraznými změnami. Děti i učitelky mají nyní k dispozici zbrusu nové sociální zařízení i kuchyňku. Společně s tím došlo k obnově inženýrských sítí a dalším úpravám.

Městečko plánovalo rekonstrukci sociálních zařízení již delší dobu, ale finanční a především časové nároky projekt neustále oddalovaly. Posledním kamínkem na misce vah však bylo několik havárií v uplynulém školním roce, při kterých opakovaně prasklo potrubí s tlakovou vodou a jen shodou náhod nedošlo k výraznému poškození vnitřního vybavení. Budova byla sice postavena v roce 1983, a tudíž ji nezatěžuje přílišné stáří, jenomže kvalita některých materiálů používaných v době výstavby nedávala již šanci na delší životnost inženýrských sítí. Kvůli jejich havarijnímu stavu nezbývalo než se pustit do komplikovaných oprav.

Školka musela být kvůli časovému harmonogramu prací uzavřena po celé prázdniny. Protože by to však některým rodičům způsobilo obrovské problémy, dohodlo městečko dočasnou možnost návštěvy mlázovických dětí v sousedních Lužanech, kam byly sváženy každý den mikrobusem. Dětem se změna velmi líbila a dokonce se na ni těšily. Díky velké vstřícnosti obce Lužany i tamní školky vše proběhlo bez nejmenších obtíží.

Již první prázdninový den se z budovy stalo staveniště a obecní pracovníci zde začali demontovat staré vybavení a zahájili rozsáhlé bourací práce. Poté přišla na řadu instalace nových rozvodů vody, kanalizace, topení a elektro.

Bohužel, jak to při větších stavebních akcích chodívá, již v prvních dnech se ukázalo, že ne vše půjde podle plánu. Některé příčky byly pouze 7,5 cm široké a ještě k tomu duté, což znemožňovalo oboustranné uložení nového potrubí. Hlavní stěna mezi třídou a toaletami byla dokonce pouze dřevěná.

Největší čas byl určen na úpravu povrchů. To znamená začištění všech spár po rozvodech, vyrovnání stěn i podlah a poté provedení veškerých obkladů a dlažeb. Mezitím byla instalována nová průhledová okna mezi třídu a umývárnu. Stejně jako všechna ostatní v budově mají bezpečnostní skla, takže nehrozí poranění dětí při jakékoliv situaci.

Nakonec byla namontována nová sanita – toalety, umývadla, baterie, skříňky, bojler, sprchová vanička a topení. V kuchyňce také nová linka a mycí pult. Celý prostor vhodně doplnily nové dveře. Celkově prošly obnovou toalety a umývárna dětí, WC zaměstnanců, technická místnost a kuchyňka. Vyčištěn a upraven byl rovněž septik a veškeré stoupačky v přízemí. Za zmínku jistě stojí krásná po-

stavička krta, kterou obkladači vytvořili z dlaždic na jedné ze stěn.

Celkové náklady se vyšplhaly téměř k 450 tisícům Kč. Nebýt práce obecních zaměstnanců a přímého nákupu materiálu, byly by výrazně vyšší. Vynaložené prostředky jsou však podle starosty městečka vynikající investicí, protože vytváří zázemí pro kvalitní péči o nejmenší občanky. Mlázovická školka je schopna přijmout do školky všechny děti, které splňují podmínky pro přijetí, dokonce i některé další z blízkého okolí. Rodiče tak nemusí řešit nepříjemné starosti co s nepříjatým potomkem či platit přemrštěné školné v soukromých zařízeních.

Po sérii oprav a rekonstrukcí v předchozích letech (okna, dveře, hřiště, stropy a osvětlení, kotelna, nábytek, vybavení a další) mají mlázovické i okolní děti k dispozici jedno z nejmodernějších předškolních zařízení v regionu, které nejenom že dobře vypadá, ale také odpovídá dnešním požadavkům.

Pohár zůstává doma, Mlázovice nenašly přemožitele

Nejlepší ročník ve své historii má za sebou „Mlázovický mixík“, turnaj smíšených družstev ve volejbalu. V sobotu 3. srpna 2013 se za rekordní účasti týmů z vítězství radovali domácí, po nervy drásajícím souboji.

Mlázovický mixík si postupně získává oblibu u stále širšího okruhu hráčů. Z původních pěti týmů před pěti lety jich letos startovalo již rekordních 13. Kromě počtu startujících nabírá mlázovický turnaj také výrazně na kvalitě. Letos by se ve startovní listině jen těžko hledal vyložený outsider.

O skvělé úrovni svědčí i to, že loňští vítězové letos vůbec nepostoupili ze skupiny. Na hřiště ke koupališti dorazili například hráči z Hradce Králové, Rudníku, Dvora Králové, Nové Paky, Sovětic, Všeštar, Vysokého Veselí, Lázní Bělouh-

du, Jičina a dále se složilo několik různorodých skupinek. Nechyběla ani dvě domácí družstva.

Velký počet účastníků kladl vysoké nároky na pořadatele. Vždyť dohromady se muselo odehrát téměř 80 zápasů, což je na dvou hřištích téměř nereálné. Ale povedlo se. Jednotlivé týmy byly rozlosovány do dvou základních skupin, kde se každý utkal s každým. Hrál se na dva odehrané sety, do 15ti bodů. Vítězové postoupili přímo do semifinále, druzí a třetí ze skupin hráli ještě čtvrtfinále.

A jak celé soutěžní klání dopadlo? Mlázovice k potěše mnoha přihlízejících fanoušků postoupily až do finále, kde ve strhujícím utkání porazily výběr Lázní Bělouhradu s některými hráči Šárovcovy Lhoty 2:1 na sety. První set patřil hostům a nevypadalo to dobře, ale do druhého

dějství nastoupili místní volejbalisté jako pokropení živou vodou a celý zápas otočili ve svůj prospěch. Poslední míče se dohrávaly za šera, ceny pro vítěze se předávaly až za tmy. Druhé domácí družstvo bohužel nepostoupilo ze skupiny, i když předvádělo pěknou hru a v posledním svém vystoupení výrazně potrápilo celkově třetí tým.

I přes obrovské horko hráči zvládli odehrát turnaj bez větších obtíží. Areál u koupaliště nabízí téměř ideální zázemí. Příjemná hřiště, hodně stínu, jedinečné koupaliště i kvalitní občerstvení. To vše přispělo ke zdárnému průběhu turnaje a velké spokojenosti všech účastníků. Polovina z nich se již na místě přihlásila na příští rok, což nebývá u takovýchto sportovních podniků obvyklé.

ČÍM ŽIL DOMOV DŮCHODCŮ V MINULÝCH TÝDNECH - 2. DÍL

Život nejen v domově, ale v celých Mlázovicích

V pátek, 21. června, uskutečnily dva zahraniční soubory z Folklóru písní a tanců z Lázní Bělohradu vystoupení v sále městské radnice v Mlázovicích. Jeden ze slunného a vinařského kraje severní Itálie. Z tanečniců přímo vyzařovaly radost a temperament, v jakém žijí lidé v této zemi. Druhý z daleké Indie. Jak velký rozdíl mezi nimi. Zatímco jedni dávají průchod veselí a radosti, druzí doprovodnou hrou na drnkací nástroje a zvláštní podlouhlé bubínky, jež jsou nedílnou součástí jejich, pro nás naprosto neznámých projevů tanců. Byli to lidé žijící v přímořské krajině, živící se nejvíce rybolovem, a proto k jedné pasáži tanců byl slovní doprovod vyznačující jejich život, na výlov, loučení a očekávání návratu a radost z přivezeného množství. Jen několik účastníků z našeho domova se přišlo podívat, škoda, že jich nebylo více. Byl to opravdu pěkný zážitek.

Tance pokračují i u nás

Jednoho dne se sešlo několik žen, povídalo se o všem možném, zanotovala se i nějaká písnička. Jakýmsi tanečním krokem přešlo se kolem stolu nebo i přes celou místnost a vznikl nápad, což kdybychom si utvořili takový kroužek a přitom zkusily tancovat. Ženy, hlavy moudré, dlouho neuvažovaly a stalo se. Byl získán odborný pracovník, pod jehož vedením se naučily ženy zvládat tance svého kraje, šikovné ruce starší členky ušily pro své kolegyně svérázné kroje a soubor je na světě. Tj. však jen laická představa člověka. Skutečnost možná jest asi jiná. Ale hlavně! Taneční soubor Heřmanických žen je na světě a funguje. V sobotu, 22. června, zavítal též do našeho domova důchodců. S radostným zájmem sledovali obyvatelé ladné a vířivé tancování žen. Obdivován byl jejich výkon a to ještě k tomu v horkém počasí a odměňováno častým potleskem.

Přejeme Vám milé ženy hodně úspěchů. Věříme, že při Vaší snaze toho určitě dosáhnete.

NouBand

Sobota 13. července. Copak se to asi chystá, že se krátce po obědě začínají scházeti venku na dvoře obyvatelé i ti, kteří bez pomoci sestříček by tak nemohli učinit. A již je to tady, přijela kapela NouBand z Lázní Bělohradu. Krátce na to spustila hudba, rozezněl se zpěv, připojovali se účastníci a veselí se krásně rozjelo. Dokonce se snažili někteří starouškové i tančit. Ale nešlo to tak, jak když byli mladí, kdy se od muziky chodívalo až ráno. I když je to dávno, tolik dávno, ale zde se hrálo a zpívalo, kdo by mohl proto odolat, aby přes všechny ty své různé neduhy, nezkusil, jak mu to tancování jde. Někomu to šlo pomalu, ale jistě, jiný pouze s sebou dle možností všelijak kroutil. Ale na závalu veselosti to nebylo. Tak milí přátelé, bylo nám s Vámi dobře, ozvalo se z úst kapelníka. Ještě jednu, nebo lépe dvě písničky přidáme a budeme se muset rozloučit. Všechno na světě má svůj konec, ale bylo to hezké prožití odpoledne a je na co vzpomínat.

Libuše Zhoufová, DD Mlázovice
Fotografie: DD Mlázovice

Heřmanické ženy

Vystoupení skupiny NouBand zvedlo mnohé ze židlí

Vystoupení skupiny NouBand

Soubor heřmanických žen během svého vystoupení

MLÁZOVÍČTÍ VOJÁCI V RAKOUSKO-UHERSKÉ ARMÁDĚ - 2. DÍL

Po úspěšném seriálu, který mapoval osudy mlázovických rodáků na frontách první světové války v legiích, připravil pan Ivo John další zajímavé vyprávění, tentokrát o mlázovických vojácích, kteří bojovali přímo v Rakousko-Uherské armádě:

ANTONÍN ČÍZEK (9.7.1889 - 24.6.1918)

Antonín Čížek starší (roč. 1850), rodák z Lázní Bělohradu, se v roce 1872 oženil s Marií Grohovou (1850-1921), a poté se za ní přistěhoval do Mlázovic do čp. 119, kde si zřídil pekárnu a obchod s chlebem, rohlíky a kvasem. V letech 1886-1894 vykonával funkci zastupitele městečka.

V roce 1877 se mu naskytla možnost zakoupit si vlastní dům v Novopacké ulici čp. 87, kam se s manželkou nastěhovali a rovněž v tomto domku provozovali pekárnu a obchod s pečivem. V roce 1898 dům s veškerým příslušenstvím zdědil jeho starší syn Josef a v otcově živnosti úspěšně pokračoval. Josefova manželka Anna Vágnerová pocházela z nedaleké Kamenice.

Po vypuknutí 1. světové války se zakrátko jeho oba synové dostali do spárů rakousko-uherské armády, kam museli narukovat a jít bojovat za císaře pána Františka Josefa na ruskou frontu. Vojenská cesta mladšího syna Antonína (1889-1918) je částečně zmapována na 23 kusech korespondenčních lístků a dvou fotografiích, které z Ruska zaslal své rodině. Ty došly do Mlázovic v období od 5. června do 23. listopadu 1917, což nás přivedlo k domněnce, že v tomto období narukoval na vojnu. V jiné korespondenci Františka Horáka je zapsáno, že skupinka mlázovských vojáků se poklonila památce svého druha Václava Chudoby na šoproňském hřbitově. V této delegaci, v roce 1916, byl i Antonín Čížek. To znamená, že na vojnu nastoupil mnohem dříve.

Z Novopacké ulice narukovali téměř všichni sousedé, jmenovitě: Antonín Tauchman čp. 85, Josef Hyršal čp. 86, Antonín a Josef Čížkovi čp. 87, Jan Horák čp. 87 a Josef Klepl čp. 89. Jmenovaná skupina se zúčastnila společného odvodu v Jičíně a s nimi ještě Václav Syrůček z čp. 13. Ti se v Šoproni dosti často společně scházeli.

Z korespondence Antonína Čízka se též dozvídáme, že všichni v začátku války sloužili u jednoho vojenského útvaru s touto adresou: K. u K. střelecký pluk č. 11. 10 sett. sanitodděl. K. u K. Feldpost 627. Většina dalších korespondenzkárte byla zaslána na sestru Aničku a je na nich

stále stejný úvod a naprosto stejný opakující se závěr: „Úvodem přijměte můj nejsrdečnější pozdrav a políbení! Já jsem chvála Bohu zdrav!“ Na závěr: „Nového zde nic není, zdraví a libá Vás Váš Anton.“ Takovému stručnému sdělení odesílal téměř každý den. V jednom z posledních lístků v měsíci listopadu, kdy na něho a jistě i ostatní vojáky dopadla vlivem špatného zimního období určitá nostalgie ze stále se vzdalujícího období ukončení války, se konečně pravdivě rozepsal o strastech a utrpení v jejich nesnadném vojenském životě. V dopise se doslovně píše:

„Drahá maminko, Aninko a švagrová! Přijměte můj upřímný pozdrav a tisícové polibky. Já jsem chvála Bohu zdrav. Vzpomínám na Vás, jak asi při světle loučí dlouhé noční večery trávíte. S námi to zde není jinaký, svítíme loučema též, a když nás to omrzí, jdeme spát. Ale při té dlouhé noci ty drobné spát nedají, kterých tu je dosti, zvláště těch, co skákaají. O myši tu nouze také není, z těch malých si nic neděláme, ale horší je, když krysa v noci tahá za vousy.“

Dále sděluje, že se již nemůže dočkat návratu z dovolené Václava Syrůčka, až mu poví, co je v Mlázovicích nového a podá mu zprávu, co dělá a jak žije jeho milovaná rodina. Dále píše, že se těší na „orlaub“ (dovolenou) a přitom se uklidňuje, že vánoční svátky bude trávit s rodinou. Dopis zakončuje: „Nového zde nic není. Zdraví a libá Vás Váš Anton.“

V tuto dobu také došlo ke změně vojenské adresy, takže je možné nebo spíše jisté, že společenství čtyř Mlázováků se rozpadlo. Nová adresa na Antonína

Čížka byla tato: A. Čížek k. u k. Sch. Reg. 11. 10. komp. Feldpost 472.

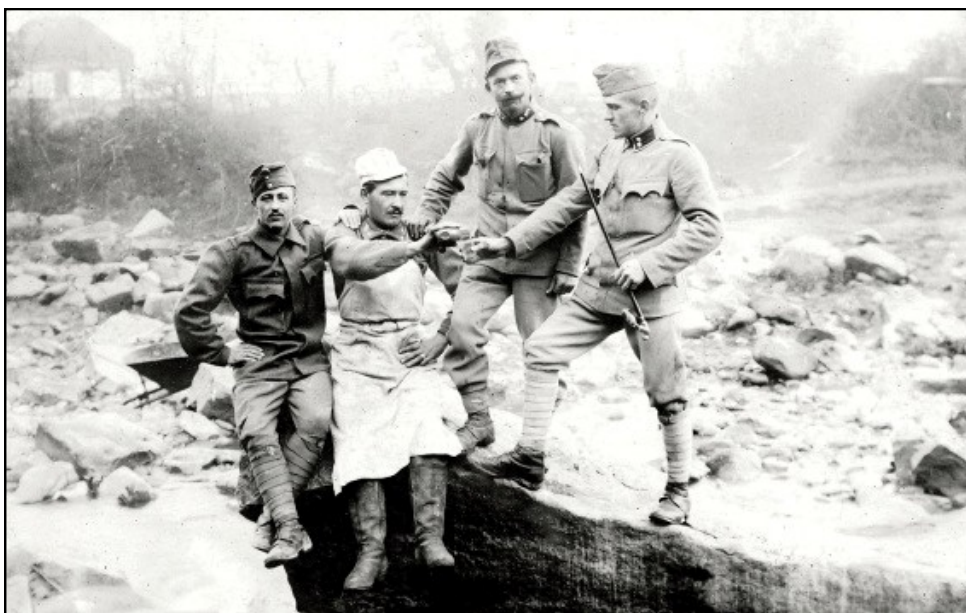
Poslední lístek zasláný z vojny je datován 23. 11. 1917 a bratr Antonín v něm své sestře sděluje:

„Dnešního dne jsem odkomandýrovaný do polní pekárny, proto mi nyní nepište, než zašlu novou adresu.“ To je poslední zpráva, kterou rodina obdržela. Místo plánované dovolené čekala na Antonína smrt v západním Tyrolsku. Do konce války už zbývaly pouhé měsíce.

Další smutnou zprávou je neobjasněné úmrtí jeho bratra Josefa (1879-1917), který měl zahynout cestou na dovolenou. Spadl prý na nádraží v Ústí nad Labem pod vlak. Psal se rok 1917.

Ještě se podařilo zjistit, že vdova po Josefu Čížkovi se znovu provdala za Františka Bartoše, syna řídicího učitele z Újezda Svatého Jana, který si v Mlázovicích zakoupil domek na malém náměstí pod školou čp. 91. Rodinný domek převzala Anička Čížková do osobního vlastnictví v roce 1919, kdy již oba bratři byli soudem prohlášeni za zemřelé. Její sestra Marie se svého nároku vzdala, matka v tu dobu byla velmi nemocná a v roce 1921 zemřela. Životním mezníkem Aničky byla její svatba, kdy se v roce 1921 provdala za Jana Horáka, velmi zručného cukráře z Jičína.

Další díl přineseme v příštím čísle

Antonín Čížek na snímku v zástěře. Jedna z 22 pohlednic, kterou zaslal své sestře Aničce z fronty

MAGNUSEK PO ROCE OPĚT BAVIL DIVÁKY KINA

Mlázovické kino přivítalo v pátek 16. srpna 2013 vzácnou návštěvu. Svůj film „Jedlíci“ přijel osobně uvést známý filmař Tomáš Magnusek. Po skončení promítání neúnavně bavil společně s Milanem Chárou vděčné publikum.

Z právě probíhajícího natáčení komedie „Modelky“ si odskočil, do mlázovického kina Radnice, známý režisér, scénárista a herec Tomáš Magnusek, na uvedení svého nejnovějšího filmařského počínu „Jedlíci aneb sto kilo lásky“. Byl to přesně rok poté, co zde rozesmál desítky diváků při velmi zajímavém povídání o filmařském řemesle.

Pro Mlázovice má totiž tento věčně usměvavý a charismatický umělec slabost. A tak za sebe nechal „na filmařském place“ náhradníka na jeden večer a vypravil se do Mlázovic. Diváci kina Radnice měli jedinečnou příležitost, kterou jim mohou závidět i návštěvníci biografů ve velkých městech. Tam totiž Tomáš Magnusek moc nejezdí. Cítí, že je potřeba podporovat nikoliv zahraniční kapitál majitelů multiplexů, ale obtížně se udržující kulturu na malých městech a vesnicích.

Magnuskova společnost Magnusfilm je v republice jediná, která umožňuje malým kinům bez digitální promítací technologie uvést nové filmy, jenž nejsou k dispozici pro starší promítačky. Technik distributora přijede i s potřebným vybavením a divákům zprostředkuje zážitek z digitálního nosiče.

Nejprve tedy návštěvníci kina shlédli vynikající „Jedlíky“, svěží a vtipnou komedii o strastech několika lidiček s nadváhou, kteří se rozhodnou, že s ní budou bojovat v moderním sanatoriu. A že je to snímek povedený, potvrdilo zaujetí přítomných diváků směřících se hlasitě od

začátku až po závěrečné titulky.

A pak přišel na řadu Tomáš Magnusek, společně s Milanem Chárou, jedním z hlavních hrdinů promítaného filmu. Více než hodinu neúnavně chrlili zážitky z natáčení. Historiky z jednotlivých snímků spolehlivě bodovaly. Ve druhé části povídání přišly na řadu dotazy diváků. Veřejnost se dozvěděla příběhy ze zákulisí při natáčení, informace o rozpočtech filmů, perličky z chování některých herců mimo kamery a mnoho dalších pikantností. Tak třeba Martin Stropnický prakticky nepotřebuje scénář, protože improvizuje přímo na kameru.

Velmi zajímavé byly příběhy o obsazování umělců, kteří na filmovém plátně řadu let nebyli. Tím je Magnusfilm pověstný. V „Jedlíkách“ se objevil po dlouhé době excelentní Ilja Racek, v "Modelkách" uvidíme Reginu Rázlovou. Samotnou kapitolou je starší "Školní výlet", ve kterém hraje celá plejáda českých legend.

Nečekaný byl dotaz, jestli pan Magnusek nechce natočit něco v Mlázovicích. Překvapivě odpověděl, že si příště přiveze kameru. Znamená to, že se městečko objeví ve filmu či seriálu? Kdo ví?

Jisté však je, že se známí herci do Mlázovic vrátí již na počátku příštího roku s pořadem „Legendy“. Tomáš Magnusek bude moderovat na sále Radnice zajímavou a oblíbenou talkshow, do které pozve dva úspěšné české herce. Rozhodně se je na co těšit.

Městečko připravilo pro milovníky stříbrného plátna, díky vstřícnosti tvůrců filmu, zajímavý večer. I když jsou možnosti pro kulturní vyžití na malé obci značně omezené, je to důkaz, že lze i zde zažít větší zábavu než za mnohonásobně vyšší peníze ve velkém kině.

Střípky z našeho městečka

● V rámci komplexních pozemkových úprav došlo k úpravě obecní hranice se sousedními obcemi Choteč, Šárovceva Lhota a Svatojanský Újezd. Nová hranice probíhá po logických útvarech terénu a zároveň pomohla některým vlastníkům zvýšit hodnotu pozemků, protože se sloučí v rámci jednoho katastru. Touto změnou došlo k úpravě hranic obce po několika staletích.

● **Koncem srpna odstranili pracovníci městečka dřevěnou houpačku z koupaliště. Důvodem byl její havarijní stav. Již ji nebylo možné opravit a hrozilo, že může někomu způsobit úraz. Obec plánuje během příštího jara osazení nového herního prvku na stejné místo.**

● Vyměněny byly reflektory osvětlující mlázovický kostel. Staré byly již téměř nefunkční, nové navíc ušetří energii a mají mnohem vyšší životnost halogenů.

● **Městečku a jeho příspěvkové organizaci domovu důchodců se letos podařilo získat několik dotací na provoz tohoto sociálního zařízení od Ministerstva práce a sociálních věcí a Královéhradeckého kraje, díky nimž se podaří pokrýt provozní náklady v tomto roce v plné výši.**

Tomáš Magnusek a Milan Chára debatuji s diváky v mlázovickém kině

TENISTŮM KONEČNĚ PŘÁLO BĚHEM TURNAJE POČASÍ

Mlázovičtí tenisté připravili ve dnech 23. až 25. srpna 2013 další ročník kvalitně obsazeného turnaje, který byl odehrán na kurtech u místního koupaliště.

O třetím srpnovém víkendu proběhl již pátý ročník tenisového turnaje v Mlázovicích, na který se přihlásilo celkem osm hráčů. Turnaj byl rozlosován do dvou skupin po čtyřech hráčích. Do první skupiny páteční los určil Martina Šídla, Martina Čapka, Tomáše Slámu a Tomáše Herbrycha. Zde zvítězil jedno-

značně třemi výhrami Martin Šídlo. Do druhé skupiny byl nalosován Jiří John, Lukáš Rolf, Vlastimil Šídlo a Martin Všetečka ml. V ní probíhaly velmi vyrovnané souboje z nichž jako vítěz vzešel Jiří John. Celkem se odehrálo 12 základních zápasů.

Turnaj dále pokračoval nedělními semifinálovými duely. První hra byla velmi dlouhá a napínavá, utkali se v ní bratři Šídlovi, z nichž úspěšně vyšel do finále Vlastimil s výhrou 2:1 na sety. Druhé semifinále si zahrál Tomáš Sláma,

přičemž porazil Jiřího Johna na sety 2:0. Následně se o třetí místo střetnul Jiří John a Martin Šídlo, který s výsledkem 1:6 a 4:6 zvítězil.

Finále začalo v neděli 25.8. úderem třetí hodiny odpolední. Oba finalisté sehráli velmi vyrovnané a téměř dvě hodiny trvající utkání, za hlasité podpory mnoha diváků. Hráči předvedli téměř "profesionální tenis", spočívající v dlouhých výměnách, dobíhání zkrácených míčků a dalších tenisových "lahůdkách". Vítězem celého turnaje se stal zasluženě Tomáš Sláma závěrečným výsledkem 6:7, 6:3, 6:4. Turnaj lze hodnotit velmi kladně. Diváci shlédli zajímavé zápasy, po několika letech vyšlo také počasí.

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.8/2013, vydáno 10.9.2013, nákladem 270 ks
Vydává: Městečko Mlázovice, Náměstí 4, 507 58 Mlázovice, obec@mlazovice.cz

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz

T. Herbrych